

Благодетелъ на човѣчеството.

Преди около 180 години, въ малкото английско село Бъркли живѣлъ свещеникъ Дженеръ. Той ималъ жена и две деца. Очаквали и трето дете. Свещеникътъ се безпокоялъ много за здравето на жена си:

— Тя едва се оправя съ дветѣ деца... Дали ще може да откърми и трето!

И наистина, скоро следъ раждане на третото дете, малчугана Едуардъ, майката умрѣла.

Мжжътъ — вдовецъ живѣлъ още четири години... и самъ почувствувалъ, че отпада. Повикалъ най-голѣмия си синъ и му казалъ:

— Обичай по-малкиѣ си братя, грижи се за тѣхъ, бжди имъ вмѣсто баща!

Тжжно станало на момчето, като слушало такива думи отъ баща си:

— Защо — мислило си то — татко ми говори отсега за смъртъ?

— Всички ще умремъ, синко! Никой не може да избѣгне смъртъ... Не тжгувай! — утешавалъ го баща му.

А самъ той отъ день на день угасвалъ. И умрѣлъ, когато Едуардъ билъ едва на 5 години.

Като си спомнялъ бащиниѣ съвети, голѣмиятъ братъ се грижилъ за него, пазѣлъ го. И добри хора помагали...

Едуардъ станалъ осемъ години и го пратили въ селското училище.